Kasalanan, ang Ebanghelyo, at ang Kautusan

Liksyon 9, Ikalawang Semestre, Mayo 23–29, 2026

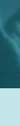

Hapon ng Sabbath *Mayo 23*

Talatang Sauluhin:

" Hindi ko kalilimutan kailan man ang mga tuntunin mo; sapagkat sa pamamagitan ng mga yaon ay binuhay mo ako. Akin'y ipo, ligtas mo ako. Sapagkat aking hinanap ang mga tuntunin mo. — Awit 119:93, 94

"Ang kasalanan at ang ebanghelyo, na ipinahayag sa Salita ng Diyos, ay dapat ipangaral sa mga tao; sapagkat ang kasalanan at ang ebanghelyo, kapag magkaisamang nitutuhod, ay magkahatid ng pagpitlak sa kaalaman. Ang kautusan ng Diyos, bagaman hinahatulan nito ang kasalanan, ay turuturo naman sa ebanghelyo, na naghahayag kay Jesu-Cristo, na Siyang kinaroroonan ng "buong kapuspusan ng pagka-Dios na kahalayan-ayon sa laman". Ang kalawakhatan ng ebanghelyo ay naglilitapi-liwanag na kasarahunan ng mga pulot-di-nagdilayag-kahulugan sa buong sistemang judio ng mga rituo at saglasig. Kaya nga, ang kautusan at ang ebanghelyo ay magkaugnay at hindi dapat pagkiwalayin na anumang pagpapangaral.—Manuscript 21, 1891, Ex 23:3.

"Karaniwang hinihiwalay ng mga nitihtiyuro ang kautusan at ang ebanghelyo, samantalang tayo naman, sa bang paraan, ay halos gawon din ang pagkakahiwalay ng mga ito. Ang kasalanan ay hindi na tulad sa nasa na hinay ng mga tao ang kaugnayan ng kasalanan at ang ebanghelyo. Ang kasalanan ang pagkakaiba-ibang pagkakaiba-ibang pagkakaiba ng pagkakaiba. Nalaunatan natin ni Cristo at ang Kanyang walang kapantay na pag-ibig at ipinakita na ang pag-ibig ay ipinaaak natin ang mga haka-haka at pangangatwiranan, at nangunat ng mga pagtutuos at argumento.—Manuscript 24, 1890.* Ex 23:4

Linggo *Mayo 24*

Mga Hadlang at Tukso

Basahin ang tungkol sa mga tukso ni Samson sa Hukom 14 at Hukom 16:1, 4, 16, 17. Bagaman tinawag ng Diyos para sa isang trabahong kaiyan, naghinakol si Samson sa Diyos habang nagpapaabot sa tukso. Ano ang ginutuso sa atin na inhinagkanan ng kanyang buhay?

Kung ni Samson ay nanuiting tapat sa banal na pagtawag ng kanya, ang kapuri-puri ng Diyos ay sana'y nakakasalunan sa parang magdadala sa kanya na karangalan at kabalikan. Ngunit siya ay naggalaste sa talos at naging hindi tapat sa tiwalang ginagatalosto sa kanyat, kaya ang kanyang misyon ay naglapos sa pagkalito, pagkapahiya, at kamatayan.—Ibid.

"Sa lakas ng pangangaruman, si Samson ang pinakamalakas na tao sa ibabaw ng lupa; ngunt pagdating ng pagsuyod sa tanlé, katapatan, at katagutan ng pirmisyo, ito siya ay pinakamahina na mga tao. Marami ang nag-aalang-ang mahinding damdamin at pagmasa ay tanda ng mabuy na karakter; ngunt ang totoo, ang taong alipin ng kanyang tarling mga pita ay nang mahahinang tao. Ang tunay na kakaiksan ng tao ay nasusukat sa kakayahan niyang pamahalaan at supilin ang kanyang damdamin, at hindi sa mga damdamting siyang kumuontrol sa kanya."PP 561.3

"Ang mapagkaitan ng pangangalagat ng Diyos ay sunna kay Samson upang mahandra siya sa gawang itinowag sa kanya. Muta pa sa simula ng kanyang buhay, siya ay napalipiran ng mga kalagayang makapagpapaunlad sa kanyang pinak na lakas, talas na pag-iisip, at kalinisan ng moralidad. Ngunt dahil sa inhinapanuyan ng masasamang kasama, binlinan niya ang kanyang mahigat na pagsuyat sa Diyos—na siyang tanging batayan at panangalagang na tao—at siya ay tinangay ng ngas na kasamaan. Ang mga tinang dumaan sa pagbubok habang taat na tumutuyad na kanilang tungkulin ay makatitiyak na ingatan sila ng Diyos; ngunt kung kusang mlalaego ng sao ang kanyang sarili sa ilalim ng kapangyarihan na tukso, siya ay tiyak na babagsak na kalauman." PP 568.1

"Ang mismong mga lang lang layunin ng Diyos na gamtim bilang mga kasalugan para sa natatangang gawan ay siyang pinagsikapgaan ilgay ni Satanas sa pamamatigan ng kanyang buong kapangyarihan. Inaatake niya tayo sa ating mahihinang bahagi at ginugamit ang mga kapintasan ng karakter upang makontrol ang buong pagkatao. Alam niyang kung pahihintulutang manatili at manag ang mga kahinang ito, siya ay magtagumpay. Ngunt walang sinuman ang kalangang madag na kasaman. Ang tao ay hindi pinabayang mag-isang lumban laban sa kapangyarihan na kasaman na pamamatigan lamang ng sarti niyang mahihinang pagsiskap. Ang kulang ay laging hanti at ipagkakotsto na bawat kakuluwang kamtim na nagthamgad nito. Ang mga angkat ng Diyos mo umalayat at ibumabala na hagdang nalala ni jacob na pangitan ay tulokng na bawat tong nagtamasin umalyat hanggang sa pinakamataas na langit." PP 568.2

Lunes *Mayo 25*

Mga Muog sa Ugnayan Ko sa Diyos

Binalaan ni Jesus kung ano ang dapat gawin kapag ang ating mga kamay, paa, at mga mata ay nagging sanhi ng pagkakasala. Ano ang ibinabala ua atin ni Jesus? Basahin ang Marcos 9:42-48.

"Maaaring may mga muhag bagay isyong pinanghahawakan na tila kaingahalaga sa atin ng tiang kamay o paa. Ngunt ang mga ito ay dapat nang tuluyang alisin sa ating buhay. Kalamanan ay hindi natin dapat ipilt sa iba ang ating mga pasasarili at hindi pinabanal na mga kasiqan." RC 283.4

"Kung may anumang humadlang sa ating ganap na paglapit ko Kay Cristo, kahit ito pay mahalaga sa atin ang gawang ito kamay, paa, o mata, higt na mabuti na ito ang bitawan kaysa mawalan tayo ng buhay na walang hangan." ZEL66, MS 47, 1908, par. 11

"Bawat ka ay may gawang pagtatagumpayan sa kanyang sarilng buhay. Kapag ang isang masamang ugali o kapintasan na karakter ay hindi nagtagumpay sa pamamatigan ito Sakanas at pagsiskap upang dunguan ang kanyang pagkatao." ST December 24, 1894, par. 7

"Dito'y nais ikuro ni Cristo na ang paghahog ng karakter ay nangangalangang ng masusing pag-iingat at mapagtanto. Ito sana ang gawang maaaring naunawaan ni Judas kung kanyang tinanggap ang mga aral na nais ituro sa kanya ni Cristo. Kung gawa lamang niya ito, ang kanyang masasamang ugali at kapintasan na karakter ay unti-unting mawala, at siya sarily naging maamo at mapagpakumbaba sa puso. gipa ng kanyang Panginoon." ST May 20, 1897, par. 9

"At ang gawang ito ay hindi lamang para kay Judas kundi para rin sa bawat ka sa atin. Ang mga may ilaw o namamanang hilig sa kasamaan, ipong na kamang pamatatag at kiloy ng nakasusatisi sa ibo ng kanyang sarili. Ang kalangang mauawanan na ang mga bagay na naggang sanhi ng pagkakasala ay dapat putulin at ibitan. Bagaman mahirap ang pag-aalis ng kasamaan sa ating karakter, ito ay kinakalangang gawin. Ang pagkamakasarili at kasalanan—na isang uri ng pagsamba sa diyos-diyosan—gayunrin ang mahigat at walang kabalang espiritu na nakapunsala at nakasasira ng kaluluwa sa pamamagitan ng salita o gawa, ay dapat alisin sa buhay. Kung hindi, ang buong pagkatao ay naggang kasukam-sukam magng sa kanyang sarili at sa Diyos. Dahil sa katigasan ng puso, mapapalayasin niya yuong mismong mga taong higt na nangangalang ng kanyang kabang." ST May 20, 1897, par. 10

"Ito ang tinayap na bumalia mula sa langit—ang mismong Salita ng Diyos. At kung ang Salitang ito ay tinanggap at ninabuhay ng tao, kiry magbunotgo ng pamamapatatayang gumawa sa pamamatigan ng pag-ibig at magpapaabot ng kaluluwa. Pupuntan nito ang mga namamanang hilig na kasamaan at ang mahing mga ugali ng karakter na laki pang tumbuc dahil sa pauslin ostr na paguiasang. Gauno man natin kamahal ang mga bagay na ito, higt na mabuti na isang alton ngayon sa atig pamumuhay kaysa hayang mamatay ang kanilang kapangyarihan na dumudungat at sumtuna sa buong pagkatao. Hindi lamang nito wawawasak ang ating sarilng buhay, kundi sinira rin nito ang ating impluwensiya para sa kabutihan. Kaya sa halip na magng samyo ng buhay na nagdudulot ng buhay sa iba, siya ay naggang samyo ng kamatayan na naglalabas ng kapahamakan." ST May 20, 1897, par. 12

Martes *Mayo 26*

Ang Kautusan

Ang kautusan ng Diyos, ayon sa likas nitong kalikasan, ay hindi nagbabago. Ito ay kapahayagan ng kalooban at karakter ng May-ada-nito. Ang Diyos ay pag-ibig, at ang Kanyang kautusan ay pag-ibig din. Ang dalawang dakilang utusan nito ay pag-ibig sa Diyos at pag-ibig sa kapwa. "Ang pag-ibig ang katuparan ng kautusan: Roma 13:10. Ang kautusan ng Diyos ay kalooban at karakter niyang; gayundin ang ang kanyang pag-ibig ang kautusan. Sinabi ng mang-awit: 'ang kautusan mo'y kalotohanan'; at "tahat ng mga utos mo ay kalooban." Awit 119:142, 172. At ipinahayag naman ni apostol Pablo: 'Ang kautusan ay banal, at ang utos ay banal, matuwid, at mabuti.' Roma 7:12. Ang gawang kaiyan, labag pagpaalinsang ng tsip at kalooban ng Diyos, ay dapat manatiling walang hanggan gaya ng May-ada nito." GC 467.1

"Ang gawain ng pagkalinggang-loob at pagpapabanal ay ang pakikipagkaisang ng tao sa Diyos na pamamagitan ng pagdalasta na sanya sa lakas na pakikiayon ng mga tinutuan ng Kanyang kautusan. Nang pagsinsia, ang tao ay nilalang ng Diyos na sinawan na Diyos. Siya ay pinag-ka kayon ng likas at kautusan ng Diyos; ang mga tinutuan sim kautusan ay nakatutat sa kanyang puso. Ngunt inilayo siya na kasalanan sa kanyang Maylalang. Hindi na niya nakayang banal na karawan ng Diyos. Ang kanyang pag-iisip ay naging laban sa tinutuan ng kanyang Diyos. "Sapagkat ang kaisipan ng laman ay pakikipagkaiti laban sa Dios; sapagkat hindi napasasakitan sa kautusan ng Dios, ni hindi man maaari." Roma 8:7. Ngunt 'sapagkat gayon ng tinutuan ng Diyos ang pag-ibig, ang mga tinutuan niya ay hindi mga tinutuan ng Kanyang bagang na Anak, upang sila ay makapagkaunisto na ang kanyang pamamatigan ng mga merito ni Cristo, maaari siyang maabalik sa pakikiayon na kanyang Maylalang. Ang kanyang puso ay kailangang baguhin ng biyaya ng Diyos; kailangan ng kanyang tamaggitago ng bagong puso mula sa itaas. Ang pagbabagong ito ang tinutawag na bagong kapanganakan, na ayon kay Jesus, kung wala nito ay hindi niya makikita ang kahatian ng Diyos." GC 467.2

"Ang unang hakbang tungo sa pakikipagkaunisto sa Diyos ay ang kalooban ng Diyos. Ang kaunisan na ipagalangang sa kautusan." At ta pamamatigan ng kautusan ay nagkakaroon ng pagkakaroon ng pagkakaunisto sa kautusan." 1 Juan 2:4. Roma 3:20. Upang makita ng nakasusanan ang kanyang pagkakasala, kailangan niyang sutukin ang kanyang karakter ayon sa dakilang pamantayan ng kalooban ng Diyos. Ang kautusan sa tulad ng isang salamin na naggagalang ng kasalalan ng matuwid na karakter at ipinapakita ang dapat niyang gawin upang makita ng tao ang kanyang sarilng mga kapintasan." GC 467.3

"Ipinakikita ng kautusan sa tao ang kanyang mga kasalanan, ngunt wala tong makibigay na lunas. Ipinapakiusapan nito ang buhay na mga sumusunod, ipinahayag naman nito na kanatuman ang kahahantungan ng mga sumusalanang. Tanging ang ebanghelyo ni Cristo ang makapagpalalas na tao mula sa hunat at durgin ng kasalanan. Dapat siyang magsisi sa harap ng Diyos na ang kautusan ay kanyang sinalangang, at sumapatapay kay Cristo bilang hindig na pantubos para sa kasalanan. Sa gantong paraan ay mahatinto niya ang kapatawan ng mga nagawang kasalanan at magtagumpay sakabang ng banal na ilaw. Siya ay magigng anak ng Diyos, sapagkat tinanggap niya ang espiritu ng pag-ampon, na sa pamamagitan nito ay sumisigaw siya: 'Abba, Ama!" GC 467.4

"Ang kautusan ng Diyos ay kapa ay hindi upang siram ang kautusan, kundi sa pamamatigan ng Kanyang biyaya ay ibalik ang tao sa paguiasod dito." MB 48.1

"Ang mismong mga lang layunin ng Diyos na gamtim bilang mga kasalugan para sa natatangang gawan ay siyang pinagsikapgaan ilgay ni Satanas sa pamamatigan ng kanyang buong kapangyarihan. Inaatake niya tayo sa ating mahihinang bahagi at ginugamit ang mga kapintasan ng karakter upang makontrol ang buong pagkatao. Alam niyang kung pahihintulutang manatili at manag ang mga kahinang ito, siya ay magtagumpay. Ngunt walang sinuman ang kalangang madag na kasaman. Ang tao ay hindi pinabayang mag-isang lumban laban sa kapangyarihan na kasaman na pamamatigan lamang ng sarti niyang mahihinang pagsiskap. Ang kulang ay laging hanti at ipagkakotsto na bawat kakuluwang kamtim na nagthamgad nito. Ang mga angkat ng Diyos mo umalayat at ibumabala na hagdang nalala ni jacob na pangitan ay tulokng na bawat tong nagtamasin umalyat hanggang sa pinakamataas na langit." PP 568.2

Miyerkules *Mayo 27*

Ang Kautusan at ang Ebanghelyo

Sa Mateo 5:17, 18, ano ang sinabi ni Jesus tungkol sa kautusan?

Ang Lumilika ng taas, ang Tagpagalagang ng kautusan, ay nagpapahayag na hindi Niya layunin na pawalang-bisa ang Kanyang mga tuntunin. Lahat ng nasa kalooban—mula sa munting alibutan sa sinag ng araw—ay nagpapatotoo ng kaganapan ng dakilang kalooban—ay nasa loob ng kautusan. At sa pagpapatot na mga batas na ito nakasusalalay ang kaayusan at pagkalusog sa tamtinulang iliuk. Gayundin, may mga dakilang simulain na kalooban na siyang pinnagdasa na buhay ng lahat ng matatalinong nilalang, at sa pagsunod na siya nimulan na na nakasusalang ang kapalaran ng buong sanlinutan. Ang kanyang kaayusan ng Diyos na lihkan sang sanlinutan, na ang kautusan ng Diyos ay umiral na. Ang ampat ay pinamamahalaan ng mga prinsipyong ito, at sapag ang lupa ay magkaroon ng kaayusan ng tagal, kinakailangang sumunod ang tao sa batas na nagsusuno. Sa Eden, ipinakita ni Cristo na tao ang mga ang ito ng kautusan—" Ang magsuwat na magkakasama ang mga bituin pang-umaga. At ang lahat ng mga anak ng Dios ay naghiyawan na kagalakan" job 38:7. Ang mismon ni Cristo na tuya ay hindi upang siram ang kautusan, kundi sa pamamatigan na Kanyang biyaya ay ibalik ang tao sa paguiasod dito." MB 48.1

"Ang mismamahal na alagad, na naking sa mga salita ni Jesus sa bundok, ay sumulat pakaunan ng mahalang panahon sa Ilalim ng inspirasyon ng Espiritu Santo, at ipinahayag ang kautusan bilang mga kaayusan ng Diyos. Siya ay lulos na kaiang-dig' ihwt ng ng ng kautusan ay paguiasang sa kautusan." at na "ang sinumang gumunggang na kaiang-dig' ay kaiang-dig' ihwt (Awt 45:2)—ay jesus, ang tao na lanawan ng Ama, ang mangintang na sinag ng Kanyang kalooban, ang Manunutos na naggumbatsa sa Kanyang paglalalay ng pag-dig sa kaya, na isang buhay na pagsiguro ng karakter ng kautusan ng Diyos. Sa Kanyang buhay na nahayag na ang pag-dig na mula sa langit at ang mga prinsipyong tulad ni Cristo ang pangumunan ng walang hangang katuwan." MB 49.1

Sapagkat kaitotohanang sinasuki ko sa tryo, Hanggang sa mangawala ang langit at ang lupa, ang isang tutlok o isang kudlit, sa anomang paran ay hindi mawawala sa kautusan, hanggang sa magsuno ang lahat na mga bagay." Sa pamamatigan ng Kanyang sarilng paguiasod na kautusan, pinatunayan ni Cristo ang hindi naglalalang'ihwt ito ang ipinakilang sa pamamatigan na Kanyang biyaya ito ay magsuno ng sunotn ng bawat anak ni Adan. Ipinahayag Niya na walang anumang bahagi na kautusan ang ilipat hanggang sa magsuno ang lahat ng nasusulat sa kautusan at sa plano ng paguiasno. Hindi Niya tinuro na ang kautusan ay ustiron, kundi inihayag Niya na mamatigang ang avetoriod nito hanggang sa kalapuan, at hanggat umiral ang langit at lupa, manaanali ang banal na mga prinsipyo ng kautusan ng Diyos bilang pinagmumulan ng paguiasda at buhay." MB 49.3

Huwebes *Mayo 28*

Pagkilala at Paggawa

Tinapos ni Jesus ang Sermon sa Bundok na pamamatigan na pag-iwan sa mga nakatitig na kang makabagbag-damdamang hamon. Ano iyon? Basahin ang Mateo 7:24-29.

Tinapos ni Jesus ang Kanyang pagturo sa bundok na pamamatigan na tang talinghagang malinaw at makapangunahang nagdalawan ng kahalagang ng pagkapagsuno ng Kanyang mga salita. Sa gitna ng naraming taong sumunod sa Tagapagdalga ay narroon ang marami na nakatira malapit sa Dagat ng Galilea. Habang nila sip nakaupa sa gilid ng burol at nakikinig ka Cristo, taiman nila ang ang lambak at bangin na dinadaanan ng mga agos muula sa kabundukan palungo sa dagat. Sa tag init, ang mga agos na ito ay kadalasang natuyo at nag-iwan lamang ng tuyong, maalikabok na ang-ngal. Subalit sa pagdating ng malakas na bagyo sa taglamig, ang mga ito ay naggang nanangangang agos na bumubalsa sa mga lambak at tinatangay ang lahat sa kanilang dinaraanan. Madalas, ang mga kubong ilinayo na mga magsakata sa kapatagan—na sa tingin ng lijes sa pangarin—ay nasasalanta at natatangay. Ngunt sa matatasa na bahagi ng kabundukan at may mga bahay na itinayo sa ibabaw ng bato, ba lang lugar, ang mga ito ay mga tahanang ganap na bato ang pagkakagawa, at mamatin sa mga ito ang nakatagal sa lodo ng daan-daang taon sa gitna ng mga bagyo. Ang mga bahay na ito ay nakatayo pa rin hanggang ngayon. Hindi matatang pumatan, at sa urang tingin ay mas kaaw-aw ang mga ito kaysa sa mga kapatagan. Ngunt dahil nakasilag ang mga ito sa bato, ang hangin, baha, at bagyo ay walang kapangyarihang magawak sa kanila." MB 147.2

"Ang paguiag kay Cristo ay nangangahulugang paguiasod na Kanyang salita. Hindi ang basta pakiramdam ng kalooban ang tunay na kaiwanan, kundi ang paguiagawa na kalooban. Ang kaiturian ay hindi lamang damdamin o esperituwal na kagalakan; ito ay bunga ng gawap na paguiado na Diyos at paggawa ng Kanyang kalooban. Nang ang mga anak ni Israel ay naka hanggangan ng Lugang Pangako, hindi sapat ang kanilang kalaman tungkol sa Canaan, ni ang pag-awt ng mga awt tungkol dito. Hindi ito magdalalo sa tanto na akawat na paga-ani ng bayang may mga ukuan at ollbo. Ang tunay na paguiado at pag-angkin ka kayan ay sa pamamagitan lamang ng aktuwal na paguiasod—paguiasod sa mga kondisyon, pamamanpalatuyang bunga ng Canaan." MB 147.3